

نگاهی به اسناد
امنیت ملی پسا
جنگ سرد قرن
گذشته و اوایل قرن
حاضر نشان دهنده
این امر است که
ایالات متحده
رقیبی در برابر خود
نمی بیند و قرن
۲۱ قری آمریکا
است، اما عنوان این
بخش در سند امنیت
ملی ۲۰۲۲ به خوبی
نشان می دهد که
آینده جهان از دید
حکمرانان واشنگتن
دیگر لزوماً آمریکایی
نیست و برای حفظ
آن باید در رقابتی
تمام عیار پیروز شد.

ساخت که به دنبال همکاری با یکدیگر هستند؛ در حالی که با قدرت هایی که چشم انداز تاریک تری ارائه می دهند [نظیر چین و روسیه] رقابت می کنند و تلاش های آن ها برای تهدید منافع ما را خنثی می کنند».

۳. به رسمیت شناختن رقابت کارایی میان دو نظام حکمرانی: بی شک این عبارت یکی از مهم ترین فرازهای سند حاضر است؛ چراکه اولاً وجود یک نظام حکمرانی جدید (یک فرمول ایجابی) قابل رقابت با نظام حکمرانی آمریکایی را به رسمیت می شناسد و ثانیاً اعتراف می کند که این نظام جدید در حوزه ارائه خدمات به مردم جهان حرف های جدی برای گفتن دارد: «خطر درگیری بین قدرت های بزرگ در حال افزایش است. دمکراسی ها و حکومت های استبدادی درگیر رقابتی هستند تا نشان دهند کدام سیستم حکمرانی می تواند به بهترین وجه [خدمات مورد نیاز را] برای مردم و جهان ارائه کند. رقابت برای توسعه و استقرار فناوری های اساسی که امنیت و اقتصاد ما را متحول می کند، در حال تشدید است».

۴. تأکید بر ماهیت متفاوت تهدید چین و روسیه برای آمریکا: در بیشتر اسناد سیاستی اندیشکده های آمریکا، مسئله روسیه تهدیدی بنیادین شناخته نمی شود و بیشتر به عنوان یک فوریت مورد بحث قرار می گیرد. از منظر سند NSS 2022 روسیه کشوری است که سیاست های مهار آن موفق بوده اما موضوع درباره چین به طور کلی متفاوت و بسیار بنیادین است: «روسیه و جمهوری خلق چین تهدیدات متفاوتی را در برابر ما ایجاد می کنند. روسیه تهدیدی فوری برای نظام بین الملل آزاد و باز به شمار می رود و با بی احتیاطی قوانین اساسی نظم بین المللی را امروز زیر پا می گذارد، همان طور که جنگ تجاوزکارانه اش علیه اوکراین نشان داده است. در مقابل، جمهوری خلق چین تنها رقیبی است که هم قصد دارد نظم بین المللی را تغییر دهد و هم برای پیشبرد این هدف قدرتی اقتصادی، دیپلماتیک، نظامی و تکنولوژیکی دارد.»

۵. تأکید بر استفاده از ظرفیت منافع مشترک چین و روسیه با ایالات متحده و هم پیمانانش برای کنترل این دو کشور و همکاری در عین رقابت: یکی از نکات کلیدی سند حاضر که باعث می شود تفاوت جنگ سرد قرن ۲۱ با جنگ سرد قرن پیش برجسته شود، همین نکته است. برخلاف اتحاد جماهیر شوروی و بلوک شرق سابق، چین و شرکایش مرزبندی روشنی با رقبایشان ندارند و از حیث اقتصادی و سیاسی با آن ها درهم تنیده هستند. این امر در تقابل کامل با تصورات خطی و تقلیل گرا از جنگ سرد جدید است: «جمهوری خلق چین به دلیل وابستگی های متقابل و مختلف در آب و هوا، اقتصاد و سلامت عمومی، منافع مشترکی با سایر کشورها از جمله ایالات متحده دارد [...] مسکو نیز به همکاری با کشورهای علاقه دارد که